

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622202173
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5622202173.9

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, proti žalovaným: 1/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, 2/ U9, a.s., so sídlom Bratislava, Zelinárska 6, IČO: 35 849 703, právne zastúpený: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Dunajská 15, IČO: 36 795 038 a 3/ D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. D., G., H. XXX/X, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: I. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. D., G., H. XXX/X, o určenie neplatnosti dražby, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4Csp/34/2022-1416 zo dňa 29. mája 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovanému v rade 1/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, rovnako žalovaným v rade 2/ a 3/.
2. Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 13.05.2022, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v jej vlastníctve, nachádzajúce sa v kat. území C., zapísané na LV č. XXX. Žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je žalobou podľa ust. § 137 písm. d) CSP a podmienkou úspešnosti je skutočnosť, že jej podanie vyplýva z osobitného predpisu. Osobitným predpisom je ust. § 21 ods. 2 zak. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákona o dobrovoľných dražbách“).
3. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa podala žalobu včas, v zákonom určenej 3-mesačnej lehote od udelenia príklepu a že stranami sporu sú všetky osoby podľa zákonného ustanovenia § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách. Rovnako nebolo sporné uzatvorenie zmluvy o úvere medzi žalobkyňou ako dlžníkom, A. B., nar. XXXX, ako spoludlžníkom a G. J. J., a.s. ako veriteľom, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý medziúver vo výške 33.300,- Eur a uzavretie zmluvy o zriadení záložného práva na zabezpečenie splnenia záväzkov z uvedenej zmluvy o úvere medzi veriteľom a pôvodnými vlastníckymi nehnuteľnosťami. Rovnako nebolo sporné, že žalobkyňa a spoludlžník zo zmluvy o úvere si povinnosti z tejto zmluvy riadne a včas neplnili, v dôsledku čoho vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru a pristúpil k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Nespornou bola aj skutočnosť, že žalobkyňa bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území C., zapísaných v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXX, ktoré boli predmetom dražby a že na ohodnotenie predmetu dražby bol vypracovaný znalecký posudok K. C., proti ktorému podala žalobkyňa námietky a že v nadväznosti na to bol vypracovaný znalecký posudok K. L., ako aj skutočnosť, že žalobkyňa znalcom neumožnila vykonať obhliadku nehnuteľností (interiér). Žalobkyňa nerozporovala

ani doručenie oznámenia o dražbe zákonom ustanoveným spôsobom osobám uvedeným v zákonom ustanovení § 17 zákona o dobrovoľných dražbách.

4. Sporný bol charakter prebiehajúceho sporu ako spotrebiteľského a platnosť zmluvy o zriadení záložného práva, najmä z dôvodu subjektov zmluvy na strane záložcov, ako aj z dôvodu žalobkyňou tvrdených neprijateľných podmienok a neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o úvere. Žalobkyňa rozporovala správnosť ocenenia nehnuteľností, ako aj primeranosť zabezpečenia úveru k hodnote nehnuteľností. Za postup v rozpore so zákonom o dobrovoľných dražbách označila určenie miesta konania dražby, nedostatky notárskej zápisnice o osvedčení priebehu dobrovoľnej dražby, neuhradenie ceny vydražených nehnuteľností v lehote podľa § 26 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách a namietala určitosť oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a oznámenia o začatí výkonu záložného práva s ohľadom na označenie zmlúv o úvere v uvedených právnych úkonoch. Spochybnila aj vecnú legitimitáciu žalovaného v rade 1/ vzhľadom na skutočnosť, že nie je evidovaný M. C. J. ako „banka“, ale len ako „veriteľ“.

5. Uzavrel, že žalobkyňa v konaní postavenie spotrebiteľa mala, prihliadajúc ku skutočnosti, že nároky, ktoré si v konaní uplatňuje, majú svoj pôvod a právny základ práve v spotrebiteľských zmluvách. Tak zmluva o úvere zo dňa 15.04.2014, ako aj zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 15.04.2014, boli zmluvami spotrebiteľskými v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko boli uzavreté medzi dodávateľom a spotrebiteľmi. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že na právny vzťah zo zmluvy o úvere je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSÚ“). Podľa § 1 ods. 3 písm. b/ ZoSÚ ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti. Podľa § 1 ods. 3 písm. c/ citovaného zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov. Nakoľko úver poskytnutý žalobkyňou pôvodným veriteľom bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam, jeho účelom bolo v zmysle článku III. ods. 3.1. zmluvy o úvere nadobudnutie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a lehota splatnosti bola viac ako desať rokov, jednoznačne nepredstavoval spotrebiteľský úver a aplikácia zákona o spotrebiteľských úveroch bola na vzťah zo zmluvy o úvere vylúčená. Na právny vzťah zo zmluvy o úvere nebolo možné aplikovať ani ustanovenia zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré ustanovenia sa nevzťahujú na zmluvy o úvere na bývanie uzavreté pred 21.03.2016.

6. Nemal preukázanú ani dôvodnosť argumentácie žalobkyne, pokiaľ ide o právne postavenie žalovaného v rade 1/ ako navrhovateľa dražby, ktorý vstúpil do práv a povinností pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2020. V článku IX. ods. 9.3. zmluvy o úvere bolo dojednané, že v prípade porušenia povinnosti dlžníkom, najmä nesplácania úveru riadne a včas, má veriteľ právo, okrem iného, postúpiť pohľadávku. Za neprijateľnú podmienku by sa jednalo iba za splnenia podmienky, že by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Uvedenú skutočnosť však žalobkyňa žiadnym spôsobom netvrdila ani nepreukázala. Navyše, v zmysle § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky. Keďže medzi pôvodným veriteľom a žalobkyňou nevznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nebolo možné vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky na žalovaného v rade 1/ aplikovať zákonné ustanovenie § 17 ZoSÚ. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky zo zmluvy o úvere umožňovalo banke postúpiť svoju pohľadávku, ak bol dlžník napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Zákon pritom výslovne upravuje, že banka je oprávnená postúpiť pohľadávku aj osobe, ktorá nie je bankou, a to aj bez súhlasu klienta. Preto argumentácia žalobkyne, že žalovaný v rade 1/ nie je bankou, je bez významu. Pôvodný veriteľ bol oprávnený postúpiť pohľadávku aj osobe, ktorá nie je bankou. Pred postúpením pohľadávky boli splnené podmienky v zmysle zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže výzvou zo dňa 01.06.2020, ktorú žalobkyňa prevzala dňa 04.06.2020, vyzval pôvodný veriteľ žalobkyňu na úhradu sumy 32.590,61 Eur a následne dňa 01.10.2020, t. j. po uplynutí viac ako 90 dní, počas ktorých bola žalobkyňa nepretržite v omeškaní s úhradou, postúpil pohľadávku na žalovaného v rade 1/.

7. Z vykonaného dokazovania nemal preukázanú neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, ktorá v súlade so zákonným ustanovením § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka bola uzavretá v písomnej forme a obsahovala všetky zákonom určené náležitosti podľa ustanovenia § 151b ods. 2, 3 OZ, t. j.

pohľadávku, ktorá bola záložným právom zabezpečená, záloh a hodnotu zabezpečenej pohľadávky. Nemal preukázanú dôvodnosť argumentácie žalobkyne, že nakoľko zmluvu o zriadení záložného práva nepodpísala ona, ale tretie osoby, došlo k rozporu so zákonným ustanovením § 5a ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého právny úkon, ktorým spotrebiteľ splnomocňuje tretiu osobu na uzavretie dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy v mene spotrebiteľa, je neplatný. Uvedené zákonné ustanovenie nebolo možné aplikovať na prejednávajúcu vec, nakoľko žalobkyňa nesplnomocnila tretiu osobu na uzatvorenie záložnej zmluvy. Táto bola uzavretá podielovými spoluvlastníkmi zálohu, ktorí boli ako podieloví spoluvlastníci zapísaní v katastri nehnuteľností ku dňu uzavretia zmluvy. Žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k zálohu až následne, po uzavretí zmluvy o zriadení záložného práva a podľa § 151h ods. 2 OZ na žalobkyňu ako nadobúdateľku zálohu prešli účinnosťou prevodu vlastníckeho práva k zálohu všetky práva a povinnosti záložcov zo zmluvy o zriadení záložného práva a ako nadobúdateľka zálohu bola povinná strpieť výkon záložného práva. Podľa § 151h ods. 1 OZ pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom, alebo ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. Zmluva o zriadení záložného práva z 15.04.2014 neumožňovala záložcom previesť záloh bez zaťaženia záložným právom. Naopak, v článku III. ods. 5 zmluvy bolo výslovne dojednané, že záložné právo má účinky aj na dedičov, resp. právnych nástupcov záložcov. Nebola preukázaná ani žalobkyňou tvrdená existencia neprijateľných zmluvných podmienok. Článok III. ods. 4 zmluvy o oprávnení záložcov nakladať so zálohom len na základe písomného súhlasu záložného veriteľa nepredstavuje neprijateľnú podmienku v zmluve. Jedná sa o dojednanie, ktoré je štandardne obsahom záložných zmlúv a ktorého účelom je kontrola záložného veriteľa nad hodnotou zálohu, najmä predchádzanie znižovaniu hodnoty zálohu. Rovnako nemal preukázanú nepríjemnosť hodnoty zálohu k hodnote zabezpečenej pohľadávky. Výška istiny úveru zabezpečeného zálohu predstavovala 33.300,- Eur a hodnota zálohu bola v čase konania dražby určená na 65.600,- Eur. Prihliadajúc k zmluvne dojednanej dĺžke trvania záväzkov zo zmluvy o úvere, celkovej výške záväzkov, ktoré bola žalobkyňa na základe zmluvy o úvere povinná zaplatiť, ako aj k všeobecnému nárastu cien nehnuteľností v období od uzavretia zmluvy o zriadení záložného práva do vykonania dražby, mal za to, že hodnota zálohu nebola nepríjemná výške zabezpečenej pohľadávky.

8. Nedôvodná bola argumentácia žalobkyne, že záložné právo bolo možné vykonať až na základe právoplatne priznanej pohľadávky. Ustanovenie § 343 ods. 3 OZ sa vzťahuje na záložné právo zriadené súdom zabezpečovacím opatrením, a nie na výkon záložného práva zriadeného podľa hmotnoprávnych predpisov. Žiadne z ustanovení Občianskeho zákonníka nelimituje výkon záložného práva existenciou judikovanej pohľadávky. Podľa § 151j ods. 1 OZ, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. Napokon aj § 53 ods. 10 OZ výslovne pre spotrebiteľské zmluvy upravuje možnosť výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov. Možnosť výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou bola výslovne dojednaná v článku IV. ods. 1 zmluvy o zriadení záložného práva. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na právny názor Ústavného súdu SR v uznesení sp. zn. PL.ÚS 23/2014. Pôvodný veriteľ G. J. J., N. v súlade so zákonným ustanovením § 151l ods. 1 OZ oznámil žalobkyňi začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby dňa 29.10.2018, pričom od oznámenia ku dňu vykonania dražby uplynulo v zmysle zákonného ustanovenia § 151m ods. 1 OZ viac ako 30 dní. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na zmätočnosť v označení zmluvy o úvere v oznámení o začatí výkonu záložného práva, dôvodnosť uvedenej argumentácie preukázaná nebola. V oznámení o začatí výkonu záložného práva 25.10.2018 je riadne označená zmluva o úvere číslom 0782846405 a zmluva o medziúvere číslom 0782846106, ako aj dátumom jej uzavretia dňa 15.04.2014. Skúmal, či hodnota zabezpečenej pohľadávky bez jej príslušenstva ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva, prevyšovala sumu 2.000,- Eur. Z dokazovania mal jednoznačne preukázané, že uvedená podmienka výkonu dobrovoľnej dražby uvedená v

§ 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách splnená bola. Žalobkyňa v priebehu celého konania namietala výšku pohľadávky, na uspokojenie ktorej bola dobrovoľná dražba vykonaná, poukazujúc najmä na skutočnosť, že zabezpečená pohľadávka je preplatená, keďže poskytnutý úver je, podľa jej názoru, bezúročný a bez poplatkov, ako aj z dôvodu existencie neprijateľných podmienok v zmluve o úvere. Dôvodnosť uvedenej argumentácie žalobkyne nemal preukázanú. Pokiaľ ide o tvrdenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, poukázal už na svoju argumentáciu, podľa ktorej na žalobkyňi poskytnutý úver nie je možné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Nemal preukázanú ani existenciu takých neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mohli mať vplyv na výšku zabezpečenej pohľadávky. Žalobkyňa poukazovala na dojednanie o povinnosti uhradiť

všetky náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené dojednanie nepovažoval za neprijateľnú podmienku, nakoľko v prípade riadneho plnenia dlhu žiadne náklady spojené s vymáhaním pohľadávky nevznikajú. Je pritom logické, že náklady, ktoré vzniknú v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti dlžníkom, nemôžu zaťažiť veriteľa, ktorý zmluvnú povinnosť neporušil. V tejto súvislosti poukázal aj na zákonné ustanovenie § 121 ods. 3 OZ, ktoré ako príslušenstvo pohľadávky určuje aj náklady spojené s jej uplatnením. Rovnako nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku ustanovenie o možnosti veriteľa previesť pohľadávku zo zmluvy o úvere na tretiu osobu bez súhlasu žalobkyne a ani dojednanie spracovateľského poplatku. Spracovateľský poplatok bol zmluvnými stranami zmluvy o úvere dojednaný v článku VIII. ods. 8.1. zmluvy, ako aj spôsob jeho zaplatenia, a to vzájomným započítaním. Konkrétna výška bola uvedená v Sadzobníku poplatkov, ktorý bol prílohou zmluvy o úvere. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/57/2022, ako aj rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/75/2021 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/294/2019. Pokiaľ ide o ďalšie poplatky, ich povinnosť platiť bola dojednaná v čl. VIII. zmluvy o úvere a poplatky boli konkretizované v Sadzobníku poplatkov, ktorý bol prílohou zmluvy o úvere. V čase podpisu zmluvy o úvere preto bola žalobkyňa oboznámená s výškou uvedených poplatkov. V tejto súvislosti poukázal aj na skutočnosť, že vo vyhlásení žalovaného v rade 1/ ako veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky v zmysle § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách zo dňa 13.04.2021 bola výška poplatkov uvedená v sume 5,- Eur, čo je úplne nepatrná časť z vymáhanej pohľadávky.

9. Žalovaný v rade 1/ návrhom z 13.04.2021, doručeným žalovanému v rade 2/ ako dražobníkovi, navrhol vykonať dražbu nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne, ktorého súčasťou bolo aj vyhlásenia žalovaného v rade 1/ v súlade s § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Žalovaný v rade 1/ a žalovaný v rade 2/ uzavreli 11.09.2017 Rámcovú zmluvu o vykonávaní dražieb a dňa 01.10.2020 zmluvu o vykonaní dražby číslo 40795, predmetom ktorej bolo vykonanie dobrovoľnej dražby nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území C., zapísaných na liste vlastníctva XXX. Žalovaný v rade 2/ zabezpečil určenie predmetu dražby znaleckým posudkom K. C. C., ktorý znalecký posudok bol žalobkyňi doručený 02.02.2022 a žalobkyňa 11.02.2022 doručila G. J. J.,

N. (pôvodnému veriteľovi), žalovanému v rade 1/ a žalovanému v rade 2/ nesúhlas s ohodnotením predmetu dražby a nesúhlas so znaleckým posudkom číslo 1/2022. Žalovaný v rade 2/ následne v lehote 30 dní od doručenia žiadosti žalobkyne zabezpečil ohodnotenie predmetu dražby znaleckým posudkom K. O. L. z 08.03.2022, ktorý bol žalobkyňi doručený dňa 25.03.2022. Podaním z 03.05.2022, zaslaným najneskôr päť pracovných dní pred konaním dražby v zmysle § 12 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách, žalovaný v rade 2/ oznámil žalobkyňi, ako sa vysporiadal s námietkami vznesenými voči znaleckému posudku vypracovanému K. C.. Pre účely ohodnotenia predmetu dražby žalovaný v rade 2/ použil znalecký posudok vypracovaný K. L., nakoľko ním bola určená vyššia všeobecná hodnota predmetu dražby. Nebola preukázaná dôvodnosť argumentácie žalobkyne vo vzťahu k znalcom určenej hodnote predmetu dražby. Zo znaleckého posudku K. C., ako aj zo znaleckého posudku K. L. vyplynulo, že žalobkyňa znalcom ohodnotenie predmetu dražby (z interiéru) neumožnila, a preto znalci v súlade s § 12 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách vykonali ohodnotenie predmetu dražby len na základe vonkajšej obhliadky a dostupných údajov, ktoré mal k dispozícii žalovaný v rade 2/. Z dôvodu, že žalobkyňa neumožnila vykonať riadnu obhliadku predmetu dražby v zmysle § 21 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, sa z dôvodu tvrdeného nesprávneho ocenenia predmetu dražby nemohla domáhať jej neplatnosti. Žalobkyňa argumentovala, že znaleckým posudkom určená cena predmetu dražby bola neadekvátna a iným znaleckým posudkom by bola určená v inej výške, ako aj tým, že cena predmetu dražby sa v danej lokalite podľa verejne dostupných informácií pohybovala od 75.000,- Eur do 82.000,- Eur, uvedené žiadnym spôsobom nepreukázala. Navyše, cena dosiahnutá v predmete dražby – 79.100,- Eur, bola v rozmedzí uvádzanom žalobkyňou ako cena, za ktorú sa mali obdobné nehnuteľnosti predávať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/15/2021, ako aj sp. zn. 3Cdo/233/2010.

10. Rovnako nemal preukázané žalobkyňou tvrdené porušenie zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, teda, že by miesto, dátum a čas začatia dražby boli určené žalovaným v rade 2/ tak, že by bola obmedzená možnosť účasti na dražbe. Obec C., v ktorej sa dražené nehnuteľnosti nachádzajú, sa nachádza 7 km od mesta F. D., v ktorom sa dražba konala. Uvedená vzdialenosť predstavuje skutočne minimálnu vzdialenosť medzi dvomi obcami, ktorú je možné bez problémov prekonať akýmkoľvek dopravným prostriedkom, prípadne za použitia verejnej dopravy. V žiadnom prípade však prekonanie vzdialenosti 7 km nemôže byť skutočnosťou, ktorá by odradila prípadných záujemcov o kúpu nehnuteľností z obce C.. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/58/2018. Mal za to, že určenie miesta konania dražby žalovaným v rade 2/ spĺňalo kritérium miesta, ktoré sa nachádza v regionálnej dostupnosti predmetu dražby.

11. Mal preukázané aj splnenie povinností žalovaným v rade 2/ ako dražobníkom podľa § 11 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách. Z potvrdenia obce C. zo dňa 12.02.2024 vyplynulo, že oznámenie o dražbe bolo zverejnené na úradnej tabuli obce od 11.04.2022 do 16.05.2022, t. j. najmenej 15 dní pred konaním dražby. Rovnako mal preukázané, že oznámenie o dražbe bolo v lehote najmenej 15 dní pred konaním dražby zverejnené v periodickej tlači s pôsobnosťou pre obec, na ktorej území sa predmet dražby nachádza, keďže bolo zverejnené v Dražobných listoch, vydaných dňa 14.04.2022, číslo 14, ktoré podľa potvrdenia ich vydavateľa - obchodnej spoločnosti VENDITIO, a. s. boli distribuované v obci C. do 200 domácností. Podľa výpisu zo zoznamu periodickej tlače, vedeného Ministerstvom kultúry SR, boli Dražobné listy v uvedenom období vydávané ako celoslovenský týždenník, ktorého vydavateľom bola obchodná spoločnosť VENDITIO, a. s.

12. Z oznámenia o dražbe bolo preukázané, že záujemcom bola umožnená obhliadka predmetu dražby v súlade so zákonným ustanovením § 13 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, dňa 21.04.2022 a 05.05.2022. Oznámenie o dražbe obsahovalo všetky zákonom určené náležitosti podľa § 17 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách a bolo doručené všetkým subjektom a v lehotách uvedených v § 17 ods. 2, 3, 5 zákona o dobrovoľných dražbách. Oznámenie bolo uverejnené v Notárskom centrálnom registri dražieb dňa 08.04.2022, t. j. najmenej 30 dní pred začatím dražby. Bolo zverejnené v Obchodnom vestníku číslo 72, vydanom dňa 13.04.2022, doručené žalovanému v rade 1/ ako navrhovateľovi dražby 13.04.2022, žalobkyni 11.04.2022, splnomocnenej zástupkyni žalobkyne 11.04.2022, obci C. 11.04.2022, Daňovému úradu Žilina 12.04.2022, notárovi 25.04.2022 a Okresnému úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor 11.04.2022.

13. Priebeh dražby bol osvedčený notárskou zápisnicou, spísanou notárom P. L. A. pod N 123/2022, Nz 13395/2022, NCRIs 13804/2022, ktorá obsahovala stanovené náležitosti podľa § 24 zákona o dobrovoľných dražbách. Na dražbu sa dostavili 8 účastníci dražby, pričom notár osvedčil, že právnické osoby preukázali svoju existenciu podľa výpisov z Obchodného registra príslušného registrového súdu, fyzické osoby zákonným spôsobom podľa platných občianskych preukazov, zapísali sa do zoznamu účastníkov dražby, predložili doklad o zložení požadovanej dražobnej zábezpeky a čestné vyhlásenie, že nie sú osobami vylúčenými z dobrovoľnej dražby v zmysle § 5 ods. 4 až 8 zákona o dobrovoľných dražbách. Skutočnosť, že v zozname účastníkov dražby, ktorý je prílohou notárskej zápisnice, nie sú vyčiarknuté prázdne riadky, ako na to poukazovala žalobkyňa, nemôže byť vyhodnotená ako porušenie zákona. Zo zápisnice jednoznačne vyplýva, že dražby sa zúčastnilo 8 účastníkov, v zozname je zapísaných 8 účastníkov, preto sú akékoľvek pochybnosti o počte účastníkov dražby vylúčené. Rovnako bez vplyvu na právne posúdenie veci bola skutočnosť, že notár dňa 18.05.2022 vydal k notárskej zápisnici opravnú doložku, ktorou došlo k oprave označenia katastrálneho územia, v ktorom sa nachádzajú nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dražby. V § 43 ods. 2 zákona č. 323/1992 Zb. sa výslovne predpokladá možnosť opravy zrejmej nesprávnosti v notárskej listine formou doložky. Preto uvedený postup notára nemohol byť v rozpore s právnymi predpismi.

14. Z listinných dôkazov mal preukázané, že žalovaný v rade 3/ zložil v deň konania dražby dražobnú zábezpeku vo výške 10.000,- Eur a v súlade s § 26 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách v lehote 15 dní od skončenia dražby, a to dňa 26.05.2022, zvyšnú časť ceny vydražených nehnuteľností vo výške 69.100,- Eur.

15. K argumentácii žalobkyne, týkajúcej sa výšky pohľadávky, na vymoženie ktorej bola vykonávaná dražba, uviedol, že nakoľko žalobkyňa neplnila svoje záväzky zo zmluvy o úvere riadne a včas, čo nebolo medzi stranami sporné, pôvodný veriteľ G. J. J., N. vyhlásil, v súlade so zmluvným dojednaním článku X. ods. 10.1. zmluvy o úvere, dňa 24.09.2018 predčasnú splatnosť úveru. Pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru pôvodný veriteľ, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dňa 09.08.2018 upozornil žalobkyňu, že ku dňu 20.08.2018 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru číslo 0782846106, nakoľko napriek zaslaným výzvam nedošlo k uhradeniu vkladov na účte stavebného sporenia a omeškaných splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac august 2018 a súčasne ju upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedené upozornenie bolo doručené žalobkyni dňa 15.08.2018. Po uplynutí zákonnej lehoty 15 dní pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručované žalobkyni na adresu C. XXX, pričom zásielka bola uložená dňa 27.09.2018 na pošte a vrátená G. J. J., N. dňa 19.10.2018 s poznámkou, že si ju adresát nevyzdvihol v odbernej lehote. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť a prihliadajúc k tomu, že žalobkyňa mala od 06.06.2014 evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky ako adresu trvalého pobytu C. XXX, považovalo sa oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za doručené žalobkyni, v súlade so zákonným ustanovením § 45 ods. 1 OZ, dňom, kedy sa dostalo do sféry jej dispozície, t. j. dňom uloženia zásielky na pošte (27.09.2018). Nemal preukázanú ani dôvodnosť argumentácie žalobkyne o zmätočnosti označenia zmluvy o úvere

v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, keďže v oznámení bolo riadne uvedené, že sa vzťahuje k zmluve o úvere číslo 0782846405, uzatvorenej dňa 15.04.2014 a medziúveru číslo 0782846106. Vzhľadom na výšku zameškaných splátok úrokov z medziúveru, uvedených v upozornení zo dňa 09.08.2018 (986,99 eur) je nepochybné, že žalobkyňa bola v omeškaní s plnením splátky o viac ako tri mesiace (pri výške mesačnej splátky úrokov 149,58 eur, prihliadajúc ku skutočnosti, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa v mesiacoch august a september 2018 vykonala akúkoľvek úhradu). Žalovaný v rade 1/ výšku pohľadávky, a to vrátane jej rozčlenenia na istinu, úroky a poplatky, deklaroval v návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby zo dňa 13.04.2021. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že pohľadávka zo zmluvy o úvere je preplatená, vychádzajúc zo skutočnosti, že úver je, podľa jej názoru, bezúročný a bez poplatkov, že celkovo vykonala úhrady na pohľadávku zo zmluvy o úvere vo výške 36.600 eur, čo presahuje poskytnutú sumu úveru. Poukazovala pritom aj na platby vykonané po dražbe, t. j. po 13.05.2022. Vykonanie uvedených platieb bolo však bez akéhokoľvek vplyvu na právne posúdenie veci. Platby, ktoré žalobkyňa vykonala po uskutočnení dražby, nemohli totiž spätne zmeniť (znižiť) výšku pohľadávky žalovaného 1/. Žalobkyňa tvrdila, že v období od 22.04.2014 do 22.08.2018 uhradila spolu 12.200,- Eur. Listinnými dôkazmi však preukázala len platby vykonané od roku 2018. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení zo dňa 08.04.2024 tvrdil, že žalobkyňa od vzniku úverového vzťahu do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru uhradila na úroky spolu 5.628,02 Eur, pričom malo byť uhradené 6.779,16 Eur. Výška úhrad žalobkyne bez čiastočného vyrovnania medziúveru predstavovala 5.506,64 Eur. Z výpisov z účtu, predložených žalobkyňou, mal súd preukázané, že žalobkyňa okrem platieb, tvrdených žalovaným 1), vykonala na účet zmluvy o úvere do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru aj platby dňa 02.01.2018 vo výške 80,43 Eur, 02.03.2018 vo výške 200,- Eur a 16.04.2018 vo výške 200,- Eur. Spolu teda ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru uhradila 5.987,07 Eur. Ku dňu predčasnej splatnosti úveru mala žalobkyňa uhradiť (prihliadajúc k dátumu splatnosti splátok úrokov z medziúveru k 15. dňu v kalendárnom mesiaci a splatnosti prvej splátky úrokov v mesiaci nasledujúcom po uzavretí zmluvy o úvere) úroky z medziúveru od mája 2014 do apríla 2015 12 x 66,33 Eur, t. j. 795,96 Eur a od mája 2015 do septembra 2018 41 x 149,58 Eur, t. j. 6.132,78 Eur, spolu 6.928,74 Eur. Rozdiel medzi záväzkom žalobkyne na zaplatenie úrokov ku vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a výškou vykonaných úhrad potom činil 941,67 Eur (6.928,74 Eur – 5.987,07 Eur), čo je viac ako 6 splátok úrokov. Podľa oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predstavoval dlh žalobkyne, vrátane istiny úveru, ku dňa 24.09.2018 34.817,58 Eur a v prípade zohľadnenia úhrad žalobkyne, ktoré neboli uvádzané žalovaným v rade 1/, tak ako sú konkretizované vyššie, v sume 480,43 Eur, 34.337,15 Eur. Od septembra 2018 ku dňu konania dražby žalobkyňa zaplatila na záväzky zo zmluvy o úvere, podľa ňou predložených listinných dôkazov, spolu 14.800,- Eur. Je preto nepochybné, že dlh žalobkyne ku dňu uskutočnenia dražby splnením nezanikol. Hoci aj žalobkyňa tvrdila, že v uvedenom období vykonala úhrady vo výške 16.200,- Eur, uvedené tvrdenie nepreukázala. Z výpisov z účtu, ktoré predložila, vyplynuli úhrady na účet zmluvy o úvere len v sume 14.800,- Eur. Navyše, v zmysle právnych záverov, uvedených v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, z istiny úveru prislúchal veriteľovi úrok vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, o ktorý sa dlh žalobkyne po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ešte zvýšil (čo vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej bol vyčíslený úrok za obdobie po zosplatnení). Z uvedených skutočností je nepochybné, že dlh žalobkyne ku dňu konania dražby splnením nezanikol, pričom výška istiny prevyšovala sumu 2.000,- Eur. Už len okrajom, v súvislosti s výškou pohľadávky, na uspokojenie ktorej bola dobrovoľná dražba vykonaná, súd uvádza, že, podľa zákonného ustanovenia § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, zodpovedá záložný veriteľ, t. j. žalovaný v rade 1/. Zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením tejto povinnosti, sa nemožno zbaviť.

16. Nakoľko zistený skutkový stav bol pre rozhodnutie vo veci postačujúci, vykonávanie ďalších žalobkyňou navrhnutých dôkazov by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, preto tieto dôkazy nevykonal.

17. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaní v rade 1/, 2/ a 3/ boli v konaní úspešní v plnom rozsahu voči žalobkyňi. V konaní nielenže neboli preukázané, ale ani len neboli tvrdené dôvody pre aplikáciu § 257 CSP a samotné postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa bez ďalšieho neodôvodňuje aplikáciu tohto ustanovenia.

18. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, vzniesla v odvolaní námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi P. Q. R., keď podľa jej názoru je zákonnej sudkyne zrejme ľahostajný celý stav sporu a vníma jej aktivity voči nej ako nespravodlivé a zámerne škodné. V bode 9 napadnutého rozsudku popísala, že úver je už preplatený a aj v čase konania dražby sa úver riadne

splácal, a preto nebol žiadny právny dôvod na dražbu strechy nad hlavou žalobkyne. Sudkyňa si nedala námahu ani k tomu, aby si overila úplnosť a pravdivosť dôkazov žalobkyne vymenovaných v bode 42. Po jej písomnej urgencii od dražobníka získala nepresné a povrchové vyúčtovanie, kde bolo uvedené, že dosiahnutá suma vydražením bola 79.100,- Eur. Z tejto čiastky v prospech navrhovateľa dražby bolo uhradených 36.611,96 Eur, z ktorých dražobná spoločnosť v prospech seba vyúčtovala až 9.536,11 Eur. Zostatok 42.488,04 Eur vraj bol dražobníkom daný do notárskej úschovy. Súdu predložili dôkaz o ich úhradách v prospech žalovaného 1/, ktoré nadväzujú na snahu preukázať nielen konajúcemu sudcovi, ale aj žalovanému 1/ záujem o pravidelné mesačné platby v prospech žalobcu po 400,- Eur mesačne. Navrhovateľ dražby bol cez napadnutú dražbu uspokojený v sume 36.611,96 Eur, ale v osobitnom súdnom konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 11Csp/61/2021 si nárokuje z rovnakej úverovej zmluvy ďalších 23.022,58 Eur. Dôrazne nesúhlasí s odôvodnením v bode 60, 64 a 76 napadnutého rozsudku. Je zjavne ľahšie jednoducho poprieť tvrdenia a dôkazy žalobkyne, ako by mal súd odborne posúdiť a popísať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok úveru a následne aj záložnej zmluvy. Z dôvodu opatrnosti navrhovala držať sa napríklad postupu a výsledku konania vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/34/2020. Veriteľ úmyselne koná a formuluje do svojich vadných zmlúv zo spotrebiteľmi neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s platnými právnymi normami a následne nekalými obchodnými podmienkami ich cielene a úmyselne presadil aj na žalobkyňu. V tomto prípade je nesporné, že obsah spotrebiteľskej zmluvy žalobca nemohol ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne. Je nepredstaviteľné, aby zmluva veriteľa a jeho všeobecné obchodné podmienky obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky. Má za to, že sa jedná o spotrebiteľský spor a je nutné naň aplikovať ust. § 53 ods. 5 OZ, § 290 CSP a § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. V zmluve sa veriteľ (žalovaný 1/) v rozpore s právnym poriadkom odvoláva na obchodný zákonník, teda preukázateľne koná v rozpore so zákonom a klame žalobcu už v úvodnom texte zmluvy. Je vylúčené, aby sa na spotrebiteľské záväzky aplikovali inštitúty a právny režim noriem Obchodného práva pred normami Občianskeho práva. Za absurdné zo strany žalovaného 1/ považuje aj to, že bol realizovaný výkon záložného práva bez predloženia potvrdenia o pravosti pohľadávky. Už v prvotnej žalobe uviedla, že súvisiaca záložná zmluva spíňa iba zabezpečovací právny úkon k primárnemu právnemu úkonu k úverovej zmluve. Neplatnosťou primárneho úkonu sa stáva absolútne neplatný aj zabezpečovací právny úkon cez záložnú zmluvu. Má za to, že záložná zmluva ako taká, prípadne aj jej jednotlivé zmluvné podmienky, sú neprijateľné zmluvné podmienky z hľadiska intenzity zásahu do postavenia zmluvných strán zo spotrebiteľského vzťahu. Za rozhodné považuje skúmanie primeranosti záložného práva k zabezpečenému záväzku, z hľadiska charakteru predmetu záložného práva. Nevyváženosť vzájomného vzťahu žalobcov v postavení spotrebiteľov a žalovaného 1/ v postavení dodávateľa navyše zvyrazňujú ďalšie dohodnuté sankcie spojené s omeškaním. Za významnú skutočnosť považuje, že záloh je v danom prípade obydlie žalobcov, čo žalobcov podrobuje neprimeranému tlaku spojenému s rizikom jeho straty, preto ide o zjavnú neprimeranosť a záložná zmluva je neplatná. Uvedené zmluvné podmienky majú za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Zmluvná podmienka, podľa ktorej má spotrebiteľ automaticky znášať „všetky“ náklady veriteľa spojené s vymáhaním jeho pohľadávky navodzuje stav, kedy spotrebiteľ už vopred uznáva akékoľvek takéto nároky. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa generálnej klauzuly je i samotná povinnosť spotrebiteľa uhradiť veriteľovi poplatok za spracovanie úveru, pretože tento predstavuje plnenie, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne reálne protiplnenie. Podľa § 53 ods. 4 písm. b/ OZ sa za neprijateľnú zmluvnú podmienku považujú ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Zmluvné podmienky nescudzíť žiadne práva tretích osôb, bez predchádzajúceho písomného súhlasu záložného veriteľa neprijateľným spôsobom obmedzuje dispozičné oprávnenie spotrebiteľa s nehnuteľnosťou v jeho vlastníctve. Aj napriek všetkým jej námietkam a dôkazom konajúca sudkyňa úplne ignorovala jej podania v tejto veci, bez známok zachovania aspoň pokusu o spravodlivé súdne konanie. Nevníma dražby za ohrozenie straty bývania a celé konanie až doteraz smerovala do extrémnej pozície, aby sa proti dražbe bránila až žalobou o neplatnosť dražby. Podľa verejne dostupných zdrojov sa z Okresného súdu Liptovský Mikuláš spotrebiteľ nedočká prospotrebiteľského rozhodnutia. Opakovane zdôrazňuje, že na základe uvedených skutočností bol veriteľ aj žalovaný žalobcom dôrazne požiadaný o zaslanie obratom na adresu žalobcu o kópiu vyhlásenia pravosti výšky a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa má navrhovať výkon záložného práva jej nehnuteľnosti. Na podporu svojej argumentácie poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/113/2016. Priamo od veriteľa ani od žiadneho z jeho organizovanej skupiny dražobných podvodníkov neobdržala zatiaľ žiadne vyhlásenie pravosti

výšky a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhol výkon záložného práva. K podpore a k objasneniu obsahu paragrafových znení v ust. § 7 ods. 2 a § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách poukázala na knižné vydanie komentára k Zákonu č. 527/2002 o dobrovoľných dražbách od autorov JUDr. M. Budjač, JUDr. J. Gibaľová, JUDr. P. Straka, JUDr. J. Lazíková (z roku 2017, vydavateľstvo Wolters Kluwer). Zo správy dražobnej spoločnosti o výkone záložného práva z 23.08.2022 sú preukázateľné úžernícke aktivity navrhovateľa dražby a užera dražobnej spoločnosti, napriek tomu súd v tejto spornej veci nevenoval a neoveroval ani na ňu preukazovanú pohľadávku, ktorú mal zdokladovať záložný veriteľ. Namietala, že spornú pohľadávku žalovaného 1/ neuznáva v celom rozsahu čo do dôvodu aj výšky, preto súd vec nesprávne právne posúdil a postupom súdu došlo k zásahu do základných práv garantovaných Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami, predovšetkým došlo k zásahu do základného práva v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy a v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu, z ktorých vyplýva, že obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Kľúčovými požiadavkami práva na spravodlivý proces sú požiadavky rovnosti zbraní v konaní, riadneho vykonania dokazovania a riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Súd prvej inštancie preukázateľne postupoval v rozpore so zákonom a tak došlo k zvýhodneniu jednej zo strán sporu, a to aj napriek tomu, že sa preukázateľne jedná o spotrebiteľský spor. Postupom súdu prvej inštancie v tejto právnej veci došlo k zásahu do základných práv garantovaných Ústavou, medzinárodnými zmluvami a rozhodnutie je v rozpore aj s ďalšími ústavnými normami. Okrem formálnych dôvodov citovaných podľa § 363, § 365, § 366 CSP má zato, že prvostupňový súd podcenil riziko neodkladného opatrenia smerujúce voči žalovanému v rade 3/ ako aj dodržanie zákonných ustanovení o termíne úhrady ceny za dražbu nehnuteľnosť s následným zápisom do listu vlastníctva. Žalovala žalovaných, ktorí jej už zasiahli do jej práv tak, že jej preukázateľne spôsobili ujmu finančnú aj majetkovú a pripravili o bývanie jej rodinu a strechu nad hlavou. Sporné pohľadávky veriteľa neuznáva v celom rozsahu čo do dôvodu aj výšky a doteraz uplatňované nároky veriteľa sú bez právneho titulu. Finančné nároky žalovaného 1/ sú preukázateľne bez právneho titulu a s bezdôvodným obohatením sa veriteľa a dražobníka vo finančný neprospech žalobcu. V právnej veci sa preukázateľne prejavuje právnické barbarstvo voči spotrebiteľovi. Preukázateľne z neplatných právnych úkonov nemôžu vzniknúť platné právne účinky. Na základe doterajšej komunikácie s veriteľom a vývoja situácie preukázateľným cieľom zmluvy veriteľa je výlučne zisk veriteľa a zmluva veriteľa je tak neplatná pre zjavný rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona, keď veriteľ si nechá platiť za niečo, čo nielenže nemá oporu v zákone, ale nemá pre spotrebiteľa význam, ale veriteľ si nechá platiť astronomickú sumu za nespĺnený zmluvný záväzok a aj za nevyžiadajú službu. Prosí odvolací súd, aby s náležitou odbornou starostlivosťou posúdil predmetnú spornú právnu vec a konanie prvostupňového súdu. Svojím konaním v tejto právnej veci ráta so súdnym konaním v súlade s ochranou ohrozeného spotrebiteľa pred úžerníckymi aktivitami veriteľa a rizikami neodkladného opatrenia smerovaného na žalovaného 3/. Mal tak naliehavý právny záujem na súdnu ochranu ohrozeného spotrebiteľa, lebo v spotrebiteľskej zmluve podpísanej medzi veriteľom a spotrebiteľom absentujú náležitosti v súlade s Ústavou SR a so zákonmi účinnými v čase podpisu zmluvy. Namietala uznesenie okresného súdu v časti jeho výroku aj v časti jeho odôvodnenia. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Súčasne v zásade zodpovednosti žalovaných za výsledok súdneho sporu odmieta platiť akékoľvek náhrady trov konania nemorálnym žalovaným a s použitím § 257 CSP žiada o zabezpečenie nepripustenia jej povinnosti platiť akékoľvek súdne trovy protistrane.

19. Žalovaný v rade 1/ k odvolaniu žalobkyne uviedol, že obsah odvolania je urážlivý a nedôstojný, pričom žalobkyňa vo svojom podaní neosočuje len žalovaného 1/ ako stranu sporu, ale aj zákonného sudcu. Takéto podania žalobcu hrubo narúšajú dôstojnosť a spravodlivosť súdneho procesu, nakoľko voči správaniu žalobcu neboli vykonané žiadne procesné kroky, ktoré by viedli k ukončeniu osočovania žalovaného 1/, a teda žalovaný 1/ je nútený byť v postavení, v ktorom je v súdnom procese nedôstojne osočovaný nepravdivými tvrdeniami žalobcu bez toho, aby bolo správanie žalobcu akýmkoľvek spôsobom sankcionované. K samotnému odvolaniu žalobcu uviedol, že jeho obsah je žalovanému 1/ známy z voľne dostupných podaní občianskych združení, a teda námietky nachádzajúce sa v odvolaní sú všeobecné, väčšinu ani nie je možné aplikovať na prejednávaný prípad. Samotné odvolanie neobsahuje konkrétne námietky, v čom spočíva nesprávnosť napádaného rozsudku, a preto sa k námietkam žalobcu nie je možné relevantne vyjadriť. Pokiaľ žalobca namietala neprijateľné zmluvné podmienky, konajúci súd detailne posúdil neprijateľnosť zmluvných podmienok a rovnako tak aj posúdil vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky. Žalobca ani len okrajovo neuvádza, v čom konkrétne

má spočívať nesprávnosť záverov konajúceho súdu. Konajúci súd vykonal konkrétne výpočty týkajúce sa pohľadávky záložného veriteľa, avšak žalobca sa k uvedeným žiadnym spôsobom nevyjadril, a preto sa žalovaný 1/ nemôže relevantne vyjadriť k odvolaniu. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zákonný a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Žalovaný v rade 2/ k odvolaniu žalobkyne uviedol, že táto opakovane opisuje skutočnosti, ktoré už obsahlo uviedla v žalobe. Odvolanie opiera o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. h/ a f/ CSP, pričom však v samotnom texte odvolania nikde nešpecifikuje, v čom konkrétne má spočívať nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu. Rovnako tak žalobkyňa nekonkretizuje k akým konkrétnym nesprávnym skutkovým zisteniam mal súd prvej inštancie dospieť. Žalobkyňa nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie a je toho názoru, že súd nadržíava úžerníckej protistrane, ktorá nezákonnými postupmi už pripravila o majetok okrem nás aj stovky iných občanov SR. Odvolanie je chaotické a obsahuje množstvo citácií bez zjavnej súvislosti so samotným odvolaním. Odvolanie je nedôvodné a uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie právne a skutkovo posúdil vec správne v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a platnými a účinnými právnymi predpismi, rozsudok riadne odôvodnil. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Žalovaný v rade 3/ k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa oboznámil s predmetom odvolania a zistil, že v odvolaní sa nenachádzajú žiadne nové právne skutočnosti, ktorými by sa okresný súd nezaoberal. V priebehu konania sa vždy riadne a včas vyjadroval k vyjadreniam žalobkyne, a preto nie je z jeho strany potrebné vyjadrovať sa k už uvedeným skutočnostiam zo strany žalobkyne. Má za to, že súd sa podrobne zaoberal všetkými skutočnosťami, ktoré v priebehu konania žalobkyňa uviedla.

22. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v rade 2/ a 3/ zopakovala skutočnosti uvádzané v odvolaní, pričom uviedla, že voči menovanej sudkyňi podala podnet na trestné stíhanie s odvolaním sa na § 326a Trestného zákona. Vyjadrenia žalovaného 3/ nemajú žiadny právny význam, ten len prepisuje formulácie z iných obdobných sporov, ale žalovanému v rade 3/ pred dražbou jasne povedali, že sa svojich práv nevzdajú ani napriek nemorálnosti konania právnikov veriteľa a dražobníka. Žalovaný 2/ predložil súdu okrem iného aj návrh záložného veriteľa na vykonanie dražby, ktorého súčasťou je aj prehlásenie pravosti v sume a splatnosti pohľadávky, pre ktorú navrhovateľ navrhuje výkon záložného práva, ktoré stojí za mimoriadnu pozornosť. V predmetnom vyhlásení je stručný popis splatnej pohľadávky, ktorá ku dňu 15.04.2021 predstavovala 30.746,46 Eur, z toho istina 23.817,58 Eur, splatné úroky 6.923,88 Eur a splatné poplatky 5,- Eur. Z tohto prehlásenia nie je vôbec zrejmé a nie je v ňom ani preukázané, že ako sa záložný veriteľ dopracoval k takým finančným hodnotám. Žalovaný 2/ predložil súdu orientačné sumy nákladov a odmeny za dražbu, ktoré považuje za veľmi dôležité, správu o úžerníckom konaní a prepojení dražobníka a navrhovateľa dražby. Predložila list notára P. S. G., ktorým ju písomne 27.03.2023 oboznámil o zložení sumy výťažku spornej dražby konanej 13.05.2022. Podľa notára bola cena dosiahnutá vydražením zaplatená 26.05.2022 v čiastke 79.100,- Eur, pričom z tejto čiastky bola žalovanému veriteľovi uhradená čiastka 27.075,85 Eur a do notárskej úschovy bola zložená čiastka 41.970,06 Eur. To znamená, že dražobník si ponechal finančnú čiastku spočítanú 79.100,- Eur mínus 27.075,85 Eur mínus 41.970,06 Eur = 10.054,09 Eur. O tejto finančnej odmene pre dražobníka sa právnici žalovaného 2/ zjavne zámerne ani nezmienujú. Finančnú čiastku 10.054,09 Eur považuje za nepomerú k výške dlhu, dražbe. Po opakovanom dokazovaní žiada vyhlásiť rozsudok, ktorým bude dobrovoľná dražba vyhlásená za neplatnú.

23. Žalovaný 1/ v replike uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava jeho predchádzajúcich podaní a vyjadrení, argumentácia žalobcu spočíva v údajnom splatení zabezpečenej pohľadávky, čo však v konaní preukázané nebolo. Žalobca predpokladá bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok, avšak žalovanému 1/ nie je zrejmé, akým výkladom akého ustanovenia zákona žalobca dospel k tomuto záveru. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúce sa vecnej legitímácie žalovaného 1/, resp. postúpenia pohľadávky tak k uvedenému sa vyjadril aj konajúci súd v napadnutom rozhodnutí, pričom v tomto smere žalovaný plne odkazuje na závery konajúceho súdu. Žalovaný 1/ nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že výkon záložného práva bol realizovaný bez vyhlásenia žalovaného 1/ o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky. S poukazom na neustále sa rozširujúci obsah námietok žalobcu žalovaný 1/ poukazuje, že podľa § 153 ods. 1 CSP sú strany sporu povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Odvolací súd môže prihliadnúť na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany neuplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie len v kategoricky vymedzených prípadoch podľa § 366 CSP. Je na samotnom žalobcovi, aby predložil dôkazy na preukázanie jeho tvrdení v čo najskoršom čase tak, aby ich súd mohol vykonať a prihliadnúť na ne. Pokiaľ by bolo možné v odvolacom konaní vznášať nové námietky a predkladať nové dôkazy bez

obmedzenia, tak uvedené by bolo v rozpore s § 153 a § 154 CSP a rovnako s § 383 CSP. Zotrvál na svojom odvolacom návrhu.

24. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

25. Žalobkyňa v odvolaní namietala zaujatosť konajúcej sudkyne P. Q. R., keď podľa jej názoru je zákonnej sudkyne zrejme ľahostajný celý stav sporu a vníma jej aktivity voči nej ako nespravodlivé a zámerne škodné. Odvolací súd má za to, že neexistencia žiadneho rozhodnutia alebo existencia právoplatného rozhodnutia nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, nebráni odvolaciemu súdu posúdiť túto otázku samostatne. Odvolací súd vychádzal v danom prípade z § 49 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na ich pomer k sporu, k účastníkom, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti. Podľa § 49 ods. 3 CSP, dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Podľa § 50 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti. V preskúmvanej veci žalobkyňa namietala procesný postup sudcu a samotnú jeho rozhodovaciu činnosť, čo v zmysle citovaného ustanovenia § 49 ods. 3 CSP nie je dôvodom na vylúčenie zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí.

26. Zákonným sudcom je sudca, ktorý je právnymi predpismi (vrátane predpisov vnútornej povahy, ako napr. rozvrhom práce) určený príslušnú vec prejednať a rozhodnúť; ak má niektorú vec prejednať a rozhodnúť senát príslušného súdu, sú zákonými sudcami všetci členovia toho senátu, ktorý je rozvrhom práce určený túto vec prejednať a rozhodnúť. Z obsahu spisu vyplýva, že sudkyňa P. Q. R. bola vo veci určený ako zákonná sudkyňa náhodným výberom v zmysle Rozvrhu práce na rok 2022 Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši. Preto nie je možné priznať odvolacej námietke, že vo veci rozhodovala nezákonná sudkyňa.

27. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí správne vecne odôvodnil a právne posúdil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor, avšak nie je na úverovú zmluvu možné aplikovať ustanovenia Zák. č. 129/2010 Z. z., a to s poukazom na § 1 ods. 3 písm. b/, c/ tohto citovaného zákona, avšak na predmetné sa vzťahujú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj Zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Hoci je predmetná úverová zmluva spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, s poukazom na konštatovanie, že predmetný úver nebol spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v čase jeho poskytnutia, nie je možné ani určiť, že úver sa má považovať za bezúročný a bez poplatkov (bod 63. a 67. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

28. Pokiaľ žalobkyňa namieta neprijateľné zmluvné podmienky, tieto sú iba všeobecné, bez konkretizácie na daný prípad. S podmienkou previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal v bode 64. odôvodnenia. Rovnako sa vysporiadal s námietkami o neprijateľných podmienkach ohľadne poplatkov a spracovateľského poplatku v bode 67. odôvodnenia. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v prípade, že by uvedené bolo vyhodnotené ako neprijateľné podmienky, nečinili by to celú zmluvu o úvere neplatnou, ale iba v zmysle § 53 ods. 58 Občianskeho zákonníka bola by zmluva neplatná iba v tejto časti. Rovnako uvedené nemá za následok, že úver je bez poplatkov a bez úrokov.

29. Jedine vytýkaným nedostatkom súdu prvej inštancie je posúdenie mimoriadneho zosplatnenia poskytnutého úveru, či uvedené bolo vykonané v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, a to predovšetkým s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 152/2022, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod poradovým číslom 34/2025, v ktorom bola vyslovená právna veta : „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na odsek 12 odôvodnenia citovaného uznesenia, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol: „Vo vzťahu k prvému z uvádzaných aspektov (a k prvej trojici otázok z dovolania, ktoré boli v skutočnosti otázkou jedinou a ktorých/-ej/ podstatou s výnimkou naviazania na jednotlivé úkony v procese zosplatňovania úveru je, či žiadosť o jednorazové splatenie a/alebo upozornenie musí obsahovať aj identifikáciu splátky, pre omeškanie s ktorou má dôjsť k strate zodpovedajúcej výhody) totiž platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).“

Rovnaký názor bol vyslovený aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 2/2023, 6Cdo 15/2023, 5Cdo 188/2023, 5Cdo 197/2022.

30. Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru zákonným spôsobom, pohľadávka veriteľa nie je postupiteľná, nakoľko tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom je postúpenie svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. V zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu, alebo dohode s dlžníkom. Pre klientov banky v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú ustanovené ďalšie špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt bez súhlasu klienta banky. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je špeciálnou právnou úpravou k všeobecnej právnej úprave postúpenia v Občianskom zákonníku, ktorá má v zmysle zásady *lex specialis derogat lege generali* prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

31. Predpokladom nadobudnutia práv žalovaného 1/ navrhnúť výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby, bolo riadne zosplatnenie záväzku v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka za podmienok vyplývajúcich z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/234/2018 zo dňa je konštatované, že: „Je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa zákonu o bankách, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky slovenskej.“

32. Súd prvej inštancie nepreskúmal splnenie podmienok mimoriadnej splatnosti v zmysle vyššie citovaného judikátu, preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

33. Úlohou súdu prvej inštancie v novom konaní a v novom rozhodnutí bude náležite vysporiadať sa s tým, či boli splnené podmienky na mimoriadne zosplatnenie poskytnutého úveru žalobkyni pri dodržaní ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v zmysle judikátu R 34/2025 a či vo výzvach bola riadne konkretizovaná splátka, pre ktorú mienil veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a následne na to zistiť, či boli splnené podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z veriteľa – banky na žalovaného v rade 1/, ktorý je nebanková spoločnosť.

34. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V Žiline dňa 25. júla 2025

Mgr. Mária Kašíková

predsedníčka senátu
Mgr. František Dulačka

člen senátu
JUDr. Zuzana Krivdová
členka senátu
Za správnosť vyhotovenia: Ing. Spišiaková Lucia